

VĚTRNÍK

Ročník XLVI.

Sobota 10. října 2015

číslo 2.

Vítejte, co jste nám přivezli

Každý rok přemítám, jak projevit obyčejnou lidskou slušnost a přivítat všechny hosty, divadelníky, kamarády, diváky, zkrátka všechny příznivce nejen Krakonošova divadelního podzimu, ale ochotnického divadla vůbec.

Všímáte si, jak tahle přirozená slušnost z naší společnosti mizí? A netýká se, bohužel, jen malých dětí a mladé generace. I ta naše jakoby zapoměla říkat dobrý den, dobrý večer, na shledanou. Je to velká škoda, protože pozdrav je první náznak kontaktu a hodně na něm záleží při dalším jednání. A přitom je všude kolem tolik zbytečných slov, napsaných, vyslovených, plytkých, nenávistných, jedovatých, která se hodí jen k tomu, aby ukázala na to ošklivé kolem. Proč zapomináme na tolik krásných věcí, tolik krásných činů, tolik úžasných uměleckých či technických děl? Proto vás všechny, co se spolu budeme celý přehlídkový týden potkávat, srdečně zdravím a vítám na velkém ochotnickém setkání.

Věřím, že i letos nakazíme svým příznivým přístupem k světu další škarohlídy, kteří si pak s úsměvem řeknou: „Přeju pěkný den, ahoj, na viděnou, těším se na příště.“

Takže jako vždy: Budte vítáni a na naši všetečnou otázku, co jste nám přivezli, se jen usmějte. To stačí na pohodu i pro radost.

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

Dnes		
kdy	co	kde
8:30	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	hasičovna
13:30	loučení Dobronín	
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Vysoké nad Jizerou	před divadlem
15:00	vítání Horšovský Týn	před divadlem
16:00	Zločin v Posázavském	velký sál
16:30	Pacifiku	
17:00	Vysoké nad Jizerou	
19:30	Zločin v Posázavském	velký sál
20:00	Pacifiku	
20:30	Vysoké nad Jizerou	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Lenka Lázňovská

Jim Cartwright, Dva
DS Zmatkaři Dobronín

Zmatkaři z Dobronína nejsou na Vysokém žádní nováčkové. Dobře si vzpomínáme na jejich výbornou černobílou Zlomatku. Letos přivezli hru britské provenience, kterou lze charakterizovat jako herecké divadlo. V jednom prostředí hospody (spíše pubu) se v jednom večeru odvíjí kaleidoskop tematizovaných mikrosituací, přičemž toto téma lze pojmenovat jako různé podoby partnerského vztahu muže a ženy. Při bližším zkoumání je to možné vymezit ještě jinak. Základem hry je totiž postupně se odkrývající příběh hostinského a jeho ženy, jejichž vztah je těžce poznamenán smrtí jejich syna při autohavárii s ženou jako řidičkou. Všechny pobočné příběhy slouží vlastně k tomu, aby ukázaly, jak komplikované je udržet vztah po celý život. Jsou tedy kontrastem k příběhu ústřední dvojice. Život je boj a dokáže být pořádně hořký. Také tato černá komedie je hodně hořká.

Ladislav Valeš jako hostující

režisér zvolil dobré režijně scénografické řešení, důsledně (až na reprodukováný hlas dítěte) pracuje s imaginací a vsadil na herecké prostředky. Tereza Fialová a Vladimír A. Mátl v rychlém sledu představují různé postavy. Tereza využívá všechny herecké prostředky a její herectví lze po-

jmenovat jako celostní. Na malé ploše dokáže vyjádřit všechny polohy jednotlivých ženských figur. Už při převlékání mění výraz tváře. Vladimír jde spíše cestou vytváření hereckých etud a často jeho mužské figury nemají potřebnou hloubku. Nejpersvěd-

KDP mladým

Zhlédli jsme hru Dva. Představení se nám líbilo, rádi bychom vyzdvihli oba herecké výkony, zvláště ženský. Ženský herecký výkon byl mnohem více emočně nabitý oproti mužské roli, která se po celou dobu představení pohybovala stále v jedné linii. Ženská role byla dynamicky proměnlivá a neustále gradovala. Scéna byla neměnná, ale přesto poutavá a účelná.

Velmi se nám líbilo pro nás atypické převlékání kostýmů přímo na jevišti. Tento prvek nás dokázal připravit na následující děj a vyplňoval prázdnější místa. Jako rušivý a jediný negativní prvek jsme shledali nevhodně zařazené zvukové nahrávky (dětský hlas a opilci před hospodou), které nás vytrhly z kontextu tématu hry. Celkový herecký výkon odpovídal náročnosti hry a byl velmi precizně proveden.

Jak to vidí půdička

V diskuzi jsme se všichni shodli na velice dobré herecké práci obou představitelů. Jediným problémem bylo, že v závěru docházely síly v jevištní řeči. Tím se ale potvrdil hlavní problém inscenace, kde chyběla základní stavební tečka dramatu. Téma bylo jen řečené v posledních minutách inscenace. Předcházející scény někdy vůbec nenaznačovaly tematickou souvislost.

čivější (nejpravdivější) je ve figure hostinského. Nabízí se otázka, zda Valeš režijně všechny mikrosituace vystavěl tak, aby jejich téma bylo opravdu zřetelné a měly dramatický tah (např. závěr situace muže tyрана a jeho ženské oběti). Závěr hry nechává autor záměrně otevřený. Je dobře, že inscenátoři upustili od varianty sebevraždy. Katarze by měla být osvobozením. I přesto závěru něco chybí. Je tam mnoho slov a mnoho emocí, které se překotně valí na diváka. Chybí jevištní pravdivost. Je to určité v režijním řešení, patrně v postavení situací, které by posouvaly jednotlivé dějové fáze. Postavám by poskytly pevnější oporu, umožnily by jim lépe reagovat jeden na druhého a také pro diváka by to bylo čitelnější.

I přes tyto výhrady jsme určitě

viděli dobrou inscenaci a s vynikajícím výkonem Terezy Mátlové.

Za porotu Lenka Lázňovská

Sedm milionů v bedně s vínem

Prvním vítaným souborem před Divadlem Krakonoš byl DS Zmatkaři z Dobronína. Vítali tentokrát Karel Bárta st. a Hanka Dohnalová. Byť oba se svého úkolu zhostili s grácií, Zmatkaři vyzvali ředitelku přehlídky Svatavu Hejralovou, aby si přišla převzít dřevěnou schránku se dvěma lahvemi vína. Aby se cestou z Dobronína lahve nerozbily, měly zvláštní vycpávku. Místo dřevité vaty byla krabice vycpaná sedmi miliony. Nebojí se ředitelka přehlídky, že bude nařčena z korupce a vyšetřována kvůli převzetí sedmi milionů?

jn

Vláda s Terezkou si prostě chtěli zahrát spolu

Reportér Větrníku zašel do herecké šatny, aby si s dobronínskými Zmatkaři, konkrétně s Františkem Kunstem – FK (scéna) a Janem Hejralem – JH (asistent režie) popovídal o jejich soutěžním představení hry Dva. Zajímalo ho kromě jiného, zda sponzor souboru neusiluje o významnější role.

Jak se snoubí firma Autonot a hra Jima Cartwrighta Dva?

FK: Velice blízce, protože Vladimír Mátl je jeden ze spolumajitelů té firmy.

Funguje tato symbióza?

FK: Bezdvořivě.

Máte hodně společných projektů? Jaký je váš styl práce?

FK: V podstatě – všichni tak různě čteme, kdo má na co chuť, a pak přicházíme s různými nápady na zkoušku.

A Vladimír Mátl, jenž je jedním z protagonistů této insce-

nace, když má peníze, tak řekne: hrajeme Dva.

FK: To ne, Vláda je v tomto směru velmi skromný. Opravdu, buďto si přijde pro to, co zbylo, nebo ho musí nějaký titul vysloveně oslovit. A tak to máme ve většině případů - pokud někdo ze členů souboru přijde s něčím zajímavým a máme vhodné lidi na obsazení, tak pak se do toho pustíme.

Zajímá mě spolupráce mezi tím, kdo má peníze a tím, kdo chce něco udělat?

FK: Znovu říkám – Vláda je tak skromný sponzor, že peníze nemají vliv na výběr her, je to pokorný člen souboru a jeho tiskový mluvčí. Ty finance jsou jen takový bonus, který ani moc nevnímáme. Rozhodně to nemá vliv na práci v souboru.

Jak jste přišli na hru Dva?

JH: Myslím, že tu hru četla

Terka (Tereza Fialová – pozn. aut.), přinesla ji, Vládovi se to líbilo a Ladislavu Valešovi (režie) taky, a tak jsme šli do toho. V podstatě Tereška s Vládou si spolu chtěli zahrát a hledali hru pro muže a ženu. To byl začátek. A protože se jim tohle téma líbilo a Láda Valeš byl ochoten jim to režírovat, vznikla naše inscenace.

Byl Láda Valeš přísný režisér?

FK: Úplně nekompromisní byl. Přijel nás i sem zkontrolovat.

Původně jste prý Dva začali hrát v aréně?

JH: Ano, začalo se to tak zkoušet, i premiéra se tak dokonce odehrála, ale při prvním výjezdu jsme zjistili, že se nám to lépe hraje v kukátku. A už to tak zůstalo.

Tak tedy zlomte vaz.

PeHe

Co k tomu dodat?

*Já vám ani nevím
jak bych vám to řekl!
Všichni, co tu nejsou,
musejí mít vztek,
neboť – i když pátek,
jsou tu davy velké –
což je k pochopení
jednoduché celkem!
Řekl jsem to kdysi
a řeknu to zase!
Sjíždíme se rádi
v tomhle divném čase.
Divném jenom tím,
že počasí jak blázen,
chumelí, či prší,
nebo svítí na zem!
Prostě dobře je nám –
starosti jsou – kdesi –
příroda se barví,
mlha kryje lesy,
Krakonoš je plný,
skoro ve švech praská,
no – a všude kolem
divadlo – ta láska –
co nás všechny pojí
a partu z nás dělá.
Vysoké je prima!!
Nálada je skvělá!!*

jh

Kde ulovit medvěda

Možná jste si povšimli, že společenské večery změnily své působíště. Z místní hasičovny se přestěhovaly do restaurace U Medvěda. Ta je vy Vysokém zcela nová a možná mnozí z vás netuší, kde ji najdete. Pravidelní návštěvníci těchto večerů

s tancem budou mít nyní kratší cestu, neboť restaurace U Medvěda se nachází přímo na náměstí, a to v budově městského úřadu. Je to vlastně bývalá „Spořitelna“ v novém kabátě. Nové prostory poprvé vyzkoušeli Zmatkaři.

jn

Mladí s Ludkem, zkušenější s Rudolfem

Po prvním přehlídkovém představení v provedení DS Zmatkaři zasedli frekventanti dvou seminářů ke svým rozborům. Nesmlouvavě, jak to k mládí patří, si inscenaci rozebrali studenti ze semináře KDP mladým, kteří pracovali tentokrát pod vedením Ludka Horkého, jehož už v sobotu doplní režisér Martin Vokoun. Už zkušenější divadelníci obsadili tradičně půdičku, kde ke stolu zasedli a k rozboru představení přistoupili s Rudolfem Felzmanem. Výsledky práce obou najdete na straně 3.

jn

**DIVÁCKÁ ŠATNA
OTEVŘENA
900 - 2330
ZAKUPTE SI
PERMANENTKU
UŠETŘÍTE
ČAS I PENÍZE!**

Jak se pokládal základní kámen

Poslední květnovou neděli, 31. května 2015, si vysočtí divadelníci připomněli položení základního kamene svého divadla. Na prostranství před budovou zalitým májovým sluncem se objevily historické postavy, z nichž každá hrála ve vzniku divadla klíčovou roli. Připomeneme si, co ti ctihodní muži tehdy a po devadesáti letech znovu řekli.

Slavnost zahájil Emilián Nečásek, zástupce starosty obce, ředitel dramatu Krakonoše, člen stavebního výboru a výboru spolku, vlastním povoláním krejčí:

Vážení a milí hosté, vážení příznivci divadelního umění! Dovoluji si Vás jménem pěvecko-divadelní jednoty Krakonoš i jménem svým, jakožto ředitele dramatu spolku a člena stavebního výboru, přivítat na slavnostním položení základního kamene, prvního to samostatného divadla v celém Podkrkonoší. Láska k divadlu rozhodla, že postavíme sobě a dalším generacím vlastní divadelní budovu. Věnujeme ji trvale a výhradně účelům všeobecně prospěšným, jakožto kulturním a uměleckým, přičemž nemá se docílit velkého zisku, jen nepatrného k udržo-

vání chodu budovy a zvelebení ostatního majetku jednoty pěvecko-divadelní.

A nyní si dovolím oslovit našeho rodáka, diplomata, člena spolku, přítele, pana Viléma Róna, aby nás seznámil se zakládajícím listem nové divadelní budovy pěvecko-divadelní jednoty Krakonoš.

Vilém Rón, diplomat, významný člen spolku:

Na paměť budoucím generacím!

Již ve druhé polovině osmnáctého století, v době největšího pokoření národa českého, kdy rodná řeč znešvařená a zkomolená germanismy, nebyla již obecnou řečí celého národa, nýbrž jen nejprostší její části, aby ve své kráse žila v zapadlých chaloupkách českého venkova, začalo se ve

Vysokém nad Jizerou hrát česky divadlo zásluhou Jana Petrušky, přesněji od roku 1786. I hrálo se nejprve doma, v prostorách od kamen k oknu, odděleno dvěma loktušemi, později pak v místnostech radničních. Hrál se pro potěšení lidu z širokého okolí Vysocka, dokonce provozovány i náročné zpěvohry! V této utěšené činnosti, jež měla veliký výchovný vliv na povědomí horského lidu, postihlo však celé město neštěstí obrovského požáru. Mysl poklesla, ale neupadla. Hrání dále a dána první písemná pravidla pro život spolkový. Leč zpěvohry provedené rozkol přinesly mezi ochotníky a hudebníky. Založen byl tedy roku 1868 zpěvácký spolek Krakonoš a o dva roky později ochotnický spolek Přemysl. Tření mezi spolky skončily s postavením

nové radnice se sálem, jediným v obci. A tak spolky sdružily se v roce 1882 v jediný pod jménem pěvecko-divadelní jednoty Krakonoš. O čtyři léta později oslaveno jedinečné jubileum sta let vzniku divadla ve Vysokém. Proč po těžké době první světové války, po pár letech nové československé republiky, dochází ke stavbě divadla? Pro zákaz hraní na radnici a, byť v nově postavené tělocvičně jednoty sokolské byl potřebný sál zřízen, vyšlo najevo, že při různostech činnosti Krakonoše a Sokola jest využívání jediného sálu bez omezování zřehla nemožné. Tak by činnost Krakonoše ustala. I vzat návrh pana Bohuše Josífků na postavení vlastního divadla, ustanoven stavební výbor a jednáno s obcí, kterážto věnovala potřebný stavební pozemek i s darem 20 tisíc Kč na stavbu. Za přispění Občanské záložny a jiných dárců zadána dne 15. dubna 1925 člena jednoty divadelní, panu Josefu Jandovi, staviteli ve Vysokém, stavba nového divadla. Nejen členové stavebního výboru ale i celého spolku pěvecko-divadelního jsme ochotni dáti své zkušenosti a svojí lásku do

základů, svojí nadějí vázati krovky a místo kvádrů z křemene dáti svá srdce do všeho zdiva. K tomu nám všem dopomáhej Bůh! Rón Vilém, ve Vysokém nad Jizerou 31. května 1925.

Stavitel Josef Janda:

Je mi velikou ctí, že byl jsem vybrán na stavbu nové budovy divadelní, pro níž jsem potřebné

plány vypracoval, a slibuji ve spolupráci se stavebním výborem pěvecko-divadelní jednoty tuto za cenu 368.000 Kč postavit, přičemž v potaz brát jejich rady a připomínky budu. Nechť v místech těchto kotví láska, svornost, um a věda. Práce, snaha svatá, nechť ve zdech těchto vzkvétá jak zrnka zlatá.

Sraz s devadesátiletou dámou

Vážení přátelé, držíte v ruce další ročník přehlídkového zpravodaje Větrník. Znovu jsme zasedli v našem „kutlochu“ kousek od jeviště, abychom vám zprostředkovali zajímavosti z přehlídkového dění, upozornili na aktuality, nabídli recenze odborníků i frekventantů kurzů, či rozhovory s některými z vás.

Každý rok, když se do Vysokého chystám, přemýšlím, jakou jednotící linku tomu ročníku dám. Letos se nabídla zcela jasně. Divadelní budova, v níž trávíme všichni nejvíce času, letos slaví devadesátiny. Věk vskutku úžasný. Pokud se rozhlédnete po půdičce, uvidíte množství projektových nákrešů – většina z nich je naprosto megalomanských. Všechny však spojuje jedno – je v nich zachovaná původní divadelní budova z roku 1925, jejímž autorem je vysoký stavitel Janda. Traduje se, že podobu Divadla Krakonoš nakreslil holí do písku. Geniální myšlenky bývají často jednoduché.

Zachovejte nám přízeň a pokud budete mít pocit, že máte co říci ostatním, víte, kde nás najdete.

Příjemné chvíle v hledišti, v hospůdce, na půdičce a v celém Vysokém i nad stránkami Větrníku vám za celou redakci přeje

Jana Fričová.

neděle 11. října 2015

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	hasičovna
13:30	loučení Vysoké nad Jizerou	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
16:00	Petr Kostka	velký sál
16:30		
17:00	beseda s osobností	
19:30	Ruské loto	velký sál
20:00		
20:30	Horšovský Týn	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	Beseda - Boleradice	malý sál
22:30	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč